

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת שְׁלַח לָךְ - אָמוּנָה

"שְׁלַח לָךְ אֲנָשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלַחוּ. כָּל נָשִׂיא בָהֶם" (במדבר יג, ב)

אחרי שהוא פתח, ר' שלמה נכנס לדפוס ואמר לבעל הבית: "אני רואה שיש לך מכונות בדיוק כמו שלי. במכונה הזאת כדאי לך לעבוד בצורה כזאת, זה יחסוך לך נייר. במכונה ההיא כדאי לך לעשות כך, כי אז זה יותר יעיל". וכך הוא נתן לבעל הבית טיפים איך להצליח.

לפני שעזב פנה לבעל הבית ואמר: "יש לי הרבה תבניות דפוס. אם לך יהיה חסר, תבוא אלי ואני אתן לך". בבית של ר' שלמה כעסו: "איך אפשר לעשות דבר כזה? העובדה שהוא פתח חנות מתחרה מולך זאת חוצפה! אז עוד ללכת ולעזור לו?!"

ר' שלמה הסביר: "פרנסת האדם קצובה מר"ה ועד ר"ה. אין שום אדם בעולם שיכול לקחת לי שקל! עד עכשיו עבדתי 8 שעות ביום. עכשיו כשיש מתחרה, אז בטח חצי מהלקוחות ילכו אליו ואצטרך לעבוד רק 4 שעות ביום. כל זה מבלי שהוא יכול לקחת לי שקל! יוצא שכל יום יש לי 4 שעות נוספות ללמוד תורה בזכות היהודי הזה, אז לא מגיע לו הכרת הטוב?!" כשהחזון אי"ש שמע את הסיפור הזה, הוא כתב עליו בספרו 'אמונה וביטחון': אשריו ואשרי דורו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הקב"ה ענה בחיוב למשה רבינו ואמר לו: "אם עם ישראל החליטו לשלוח מרגלים, לא יהיה השילוח על דעתם כי אם על דעתך".

"מכיוון שאם הם ישלחו, יהיה בזה משום מרידה בך, ואוי לדור שכולם מנהיגים, אלא אתה תהיה בעל השליחות ותשלח את מי שאתה מבקש לשלוח, ומפני שלא האמינו ב- לא יזכו לראות את הארץ".

זה למעשה הניסיון של כל יהודי. הוא חייב להאמין ולבטוח רק בבורא עולם, גם אם בעיני בשר ודם הדברים נראים אחרת, כמו שהמרגלים דיווחו כשחזרו: "אֶרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ" (במדבר יג, לב).

הקב"ה הבטיח להוציא אותם ממצרים, להוריד להם מן, לתת להם את התורה הקדושה וקיים את כל הבטחותיו. לכאורה היה על עם ישראל להאמין גם להבטחה זו שיכניס אותם אל "אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ" (שמות ג, ח), אלא שזה מבחן באמונה. להאמין גם כאשר אנחנו לא רואים בעינינו. אם אנחנו זוכים לראות ניסים בעינינו, אין כאן עניין של אמונה, מכיוון שזאת כבר מציאות וכבר אין בה את מבחן האמונה.

עד כמה רבותינו האמינו כי הכל מאיתו יתברך לעד ולעולמי עולמים- זאת לא ניתן לתאר ולשער. פעם היה בבני ברק רק בית דפוס אחד בבעלות יהודי ששמו ר' שלמה כהן. יום אחד נפתח, ממש מעבר לכביש, בית דפוס מתחרה. ר' שלמה ניגש לדפוס המתחרה ונקש בדלת. בעל הבית פחד לפתוח. מי יודע מה יעשה לו.

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"מ קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרוור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שילוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שְׁמֵי לַבַּיִת			
ע"י	כניסת לבית	צאת לבית	יציאת חג
י"מ	19: 12	20: 24	21: 20
ת"א	19: 30	20: 22	21: 17
מ"ט	19: 33	20: 25	21: 21
ב"ל	19: 29	20: 22	21: 16

שואל ומשיב בהלכה – שבת- שמוש במקרר

כאשר אדם רוכש מקרר או מקפיא, על מה עליו להקפיד?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

אדם שרוצה לקנות מקרר או מקפיא, עליו לברר האם בדגם שהוא רוצה לקנות יש חשש איסור בשבת. בירור זה צריך להיעשות אצל מומחה ירא שמיים שבקיא היטב במערכות אלו. מכיוון שהמקררים הדיגיטליים שמשווקים בזמנינו [יש שינויים בין דגם לדגם ובין שנת יצור אחת לשניה], אופן הפיקוד על פעולת המקרר שונה לגמרי ממה שהיה במקררים הישנים המכניים. כאשר פותחים את דלת המקרר נכנס אוויר חם לתוכו ומיד מתבצעת פעולה של רישום דיגיטלי. בחלק גדול מהמקררים יש איסור בפתיחת הדלת גם בשעה שהמנוע פועל. **הערה:** במקררים חדשים יש חששות נוספים בשימוש בשבת, כגון: יש מקררים שמוטקנת בהם מערכת אוורור שמטרתה למנוע הצטברות קרח בתא ההקפאה. בשעת פתיחת דלת תא ההקפאה המאוורר מפסיק את פעולתו. יש מקררים שיש בהם צג דיגיטלי שמראה את דרגת הקור של המקרר ושל תא ההקפאה. פתיחת הדלת וכניסת אוויר חם גורמים לשינוי בהצגת המספרים. [אולם מכיוון שהמציאות מוכיחה ששינוי בתצוגה לא נעשה באופן מדי אלא רק לאחר כמה שניות, יהיה מותר לפתוח את המקרר מדין גרמא בדרבנן, ובנוסף שזה פסיק רישיה דלא ניחא ליה].

אם פתיחת דלת המקרר יוצרת פעילות חשמלית, אסור לפתוח אותה בשבת, לדוגמא: ברוב המקררים יש נורה חשמלית שנדלקת בעת פתיחת הדלת. אם שכחו לנתק אותה לפני שבת, אסור לפתוח את דלת המקרר בשבת.

אם בזמן פתיחת דלת המקרר המערכת החשמלית שבו מפעילה או מפסיקה את פעולת המאוורר או מפעילה מערכת אלקטרוניות שונות - אסור לפתוח את דלת המקרר בשבת. **הערה:** לביוריים בענייני שימוש במקררים בשבת ניתן לפנות ל'משמרת השבת' בטלפון: 072-2164422. [רבני משמרת השבת הגדילו לעשות ושכנעו כמה חברות שיסכימו להתקין 'גלאט שבת' בלי לפגוע באחריות החברה, כגון בחברות: סמסונג, נורמנדה, שארפ וכיו"ב].

כאשר בפתיחת דלת המקרר לא יידלק או יכבה דבר, מותר לפתוח אותה, גם אם המנוע לא עובד. **הערה:** מכיוון שלא מתכוון להפעיל את המנוע, וספק אם הפתיחה תגרום להפעלתו של המנוע, דשמא ממילא היה צריך להתחיל לפעול. גם אם פתיחת הדלת תגרום להפעלת המנוע אינו אלא גרמא, שכן פתיחת הדלת עצמה לא מפעילה את המנוע, אלא רק גורמת לכניסת אוויר חם שמשפיע אחר"כ על המנוע לפעול. עיין שו"ת מנחת שלמה ח"א (סימן י), שו"ת יביע אומר ח"א (חאו"ח סימן כא) ושו"ת ציץ אליעזר ח"ח (סימן יב).

יש שהתירו לפתוח את דלת המקרר, רק כשהמנוע עובד, מכיוון שפתיחת הדלת גורמת לכניסת אוויר חם ועלולה לגרום להפעלה מיידית של המנוע או לקירוב זמן פעולתו. **מקורות:** שו"ת הר צבי (חאו"ח סימן קנא), שו"ת חלקת יעקב ח"ג (סימן קעט). עיין בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"א הלכה לה). הראש"ל הגר"ע יוסף צ"ל ס"ל שראוי ונכון שלא לפתוח את המקרר אלא בשעה שהוא פועל. יש להחמיר כשעבר זמן מאז שהמקרר הפסיק לעבוד, שאז קרוב לודאי במיוחד שיתחיל לפעול מיד עם פתיחת הדלת, והו"ל פסיק רישא. ע"ע בספרו הליכות עולם ח"ד (עמוד עא).

אם לאחר זמן מפתיחת דלת המקרר נדלקת נורת ביקורת שקוראת לסגור את המקרר או שמופעל צפצוף התראה, יש לנטרל את החיישן לגמרי מערב שבת.

מחשבה על הזולת

כ"ק האדמו"ר ר' דוד יצחק אייזיק רבינוביץ מסקאליא זיע"א גר בבורו-פארק. לאדמו"ר היה מקווה בביתו. בכל ערב שבת ראו אצלו דבר פלא. כאשר הצדיק חזר, לאחר שטבל לכבוד שבת, היה ראשו סחרחר ותקפו אותו כאבי ראש עזים, עד שהיה צריך לשכב במיטה כדי להקל על יסוריו.

נכדו שאל אותו פעם אחת למה בכל פעם בערב שבת, בשעה שסבא עולה מהמקווה יש לו כאלו כאבי ראש עזים, עד שהוא צריך לשכב במיטתה מחמתה? הרבי הסביר: "המקווה חם מאוד ולי יש גידים צרים. כשאני נכנס למקווה כל כך חם, זה משפיע עלי. יש לי כאבי ראש עזים מזה".

נכדו שאל אותו: "מה הבעיה? אני יכול להיכנס ולסדר הכל על צד היותר טוב ולהפחית קצת את החום. למה סבא צריך להתייטר מזה?". הרבי אמר לו: "לא לא! אל תפחית את מעלות החום". נכדו שאל אותו: "בשלמא, כשהסבא התגורר בויליאמסבורג והיה הולך למקווה של קהילת צעהלים. מכיוון שהסבא היה שם רק אורח, הוא לא יכול לקבוע באיזה דרגה של חום יש לחמם את המקווה, אבל כאן הרי מדובר במקווה פרטי של הסבא. למה אי אפשר לסדר את זה ולהפחית את מעלות החום?". הרבי אמר לו דבר נורא: "במקווה כאן, אחד השכנים בא לטבול בכל ערב שבת. כשהוא נכנס למקווה החם, הוא אומר בסיפוק: 'א-מְחִיָּה! מקווה כל כך נעים' – ואיך אני יכול לקחת הנאה מיהודי?..."

(הסיפור המופלא מעובד מתוך 'נעם שיח- אב"ד סאנטוב שליט"א')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חייב במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- האדמו"ר הרב ישראל דן טאוב ממודז'יץ זצ"ל

האדמו"ר הרב ישראל דן טאוב ממודז'יץ זצ"ל- נולד ב-י"ט טבת ה'תרפ"ח (1928) בעיר ורשה שבפולין. נקרא בשם ישראל ע"ש האדמו"ר ר' ישראל טאוב (האדמו"ר הראשון ממודז'יץ), ודן ע"ש סבו, האדמו"ר ר' דן מקונסטנטין. כשהיה כבן שש שנים אביו עלה לארץ ובשנת ה'תרצ"ה (1935) הקים את קהילת מודז'יץ בארץ. עוד לפני מלחמת העולם השנייה, שיגר מכתב לאשתו וביקש שתעלה עם בנם (רבינו). לאחר תלאות רבות, בשנת ה'תרצ"ז (1936) רבינו עלה עם אמו לארץ. בהתחלה למד בישיבת 'היכל התלמוד' בתל-אביב ובהמשך למד בישיבת כפר חב"ד בתל-אביב.

שימש במשך כ-35 שנים כסופר בית-הדין בתל-אביב. שם רבינו התפרסם כמי שנהירים לו כל שבילי ההלכה והיו מביאים אליו את כל הדבר הקשה. מסופר שהגה"א רביץ זצ"ל ששימש כאב"ד בת"א השיב לשואל ששאל באיזה הרכב ישב הרב. אמר לו בהרכב שישיב רבינו זי"ע. לשאלה מי עוד ישב שם, ענה לו שלא משנה מכיוון שרבינו ישב שם. כמו כן ישב שם תחת הגאון מרן רבי עובדיה יוסף זצוק"ל שחיבב אותו. בשנת ה'תשמ"ד (1984) אביו נפטר ורבינו התחיל לשמש כאדמו"ר הרביעי של חסידות מודז'יץ, תפקיד שאותו מילא עד יום פטירתו. בשנת ה'תשמ"ט (1989) התמנה כחבר מועצת גדולי התורה. בשנת ה'תשנ"ה (1995) העתיק את מרכז חסידות מודז'יץ לבני-ברק. גאון בנגלה ובנסתר. בעל ענווה מופלאה. בעל רוח-הקודש. רבים פנו אליו להתברך בעצה טובה. אהבת ישראל שלו היתה מופלאה. התעקש שלא לקבוע שעות קבלה. הדאגה לזולת היתה בראש-מעייניו. נפטר ביום שישי, ערש"ק פרשת שלח ב-כ' סיון ה'תשס"ו (2006). חי כ-78 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים. בנו, ר' חיים שאול, התמנה אחריו כאדמו"ר.

סבא (מצד האב): האדמו"ר ר' שאול ידידיה אלעזר (מח"ס 'אמרי שאול'). **אביו:** האדמו"ר ר' שמואל אליהו (מח"ס 'אמרי אש'). **אימו:** מרת רבקה זלאטא (בת הרה"צ רבי חיים משה קאהן). **אשתו:** מרת רחל ביילא שצ'דרובצקי (בת האדמו"ר מקוברין, הרה"צ רבי שמואל אהרן מביאלסטוק בפולין). **מרבתינו:** הגאונים ר' חיים שאול ברוק, ר' דוד פוברסקי. **חברותא:** הגאון ר' שלמה ברמן (מראשי ישיבת פוניבז'), ר' יואל קאהן (מעתיק השמועה בחצר ליובאוויטש). **ילדיו:** האדמו"ר ר' חיים שאול ממודז'יץ, האדמו"ר ר' פנחס משה מקאזמיר, מרת הינדה (נישאה לאדמו"ר ר' ישראל לנדא מדראהביטש), מרת דבורה (נישאה לר' שמואל דוד וינברג - נכד האדמו"ר מסלאנים ת"א). **מספריו:** ינחלת דן- על התורה •עלי דשא. הלחין ניגונים רבים לעורך לבבות ישראל.

רבינו התעקש שלא לקבוע 'שעות קבלה' בביתו. רבינו רצה שיוכלו להיכנס או להתקשר אליו בכל שעה משעות היממה. כל חסיד ידע שבמקרה הצורך, יוכל להגיע או להתקשר לרבינו בכל שעות היממה. אם מדובר בדבר דחוף, ניתן היה להגיע לרבינו או להתקשר באמצע הלילה.

אחד מחסידי רבינו היה דחוק מאוד בפרנסתו. הוא נכנס בערב יום הקדוש וכתב פתקא שבה ביקש מעניין התורה הקדושה וביקש יראת שמיים וכו'. רבינו קרא את הקווטל. אחרי שבירך על כל עניין ובקשה שהיתה כתובה שם, אמר לו: "שתהיה לך פרנסה בריווח". אותו אברך סיפר שלא יכול להיות שמישהו גילה זאת לרבינו כי אף אחד לא ידע מזה. אפילו אביו ואימו לא ידעו ממצבו הכלכלי.

פעם אדם אחד נכנס לרבינו וביקש ממנו ברכה כפולה- שיזכה לזרע קודש בר-קיימא וכן שיזכה לברך בקרוב על המוגמר, מכיוון שהיה באמצע עריכת ספר לפני הגשתו לדפוס. רבינו השיב לו: "הרי מקרא מלא הוא, שכן כתוב: 'זֶה סֵפֶר- תּוֹלְדֹת אֲדָם' (בראשית ה, א). רבינו רמז לו שיזכה גם להוצאת הספר וגם לזרע קודש בר-קיימא. ואכן מדברי רבינו לא נפל דבר ובאותה השנה זכה לשני העניינים גם יחד.

בשעה שרבינו שכב על ערש דוי מחוסר הכרה, בנו, מרן האדמו"ר שליט"א, הקריא לו בערב ראש-השנה את הפתקאות של קהל חסידיו להיפקד בשועה. אז ראו דבר פלאי: מיד הלחץ דם התחיל לעלות ולעלות יותר עד שלא היתה ברירה והרופאים הורו להפסיק מיד את קריאת הפתקים מכיוון שזה עלול להזיק לו. אז חסידיו הבינו עד כמה הרבי קשור בלב ובנפש עם קהל חסידיו, שגם במצב כה קשה שהוא נמצא בו, הבקשות נוגעות לליבו הגדול והרחום.

באותה התקופה, לאחר שהתעורר, רבינו השתחרר מבית-הרפואה לביתו. באותה שעה עדיין לא היה יכול לדבר בגלל חולשתו הרבה ובגלל המכשירים שאליהם היה מחובר. בעודו נתון באותו מצב קשה, אחד החסידים נכנס אליו וסיפר כי באותם חודשים שבהם הרבי היה מאושפז, הוא חיתן בן ואף זכה שנולד לו נכד. רבינו בכוחותיו הדלים ביקש דף ועט ורשם לו פעמיים ברכת 'מזל טוב'. לאחר מכן, הוסיף בדף וכתב: "ומה שלום אביך?". מכיוון שנשאל ישירות על כך, אותו חסיד נאלץ לספר כי אביו התבקש כבר לבית-עולמו. הרבי כתב לו: "לא ידעתי מזה בכלל כי לא סיפרו לי זאת, אבל האם בני היו אצלך כדי לנחם?", אלו היו דאגותיו בשעה שהוא עצמו היה מלוכף ביסורים קשים ומרים.

גם ביומו האחרון עלי אדמות דבר פלאי. באותו ערב, כ' בסיון, היו אמורים להתקיים שתי שמחות נישואין. לקראת השעה שש בערב מצבו של רבינו החמיר ביותר. קהל החסידים שמע זאת, הגיע במהירות לבית-הרפואה כדי להיות נוכחים בשעת יציאת הנשמה. בשעה שש בערב הרופאים הודיעו כי הרבי הסתלק. המחותרים וציבור החסידים היו שרויים במבוכה, כיצד להתנהג בשעה קשה זו. האם לקיים את החתונות או לא?

לפתע הרופאים הודיעו בהשתאות שהרבי חזר להכרה. הציבור כמובן הלך להשתתף בשמחות הנישואין. רק אחרי החתונות, בשעה ארבע לפנות בוקר הרבי הסתלק. היתה שם הרגשה כי הרבי לא היה מוכן להפר את שמחות הנישואין של חסידיו. כמו שכל חייו דאג את דאגתם ושמח בשמחתם, כך הוא התנהג עד לשעתו האחרונה עלי אדמות.

הסיפורים מעובדים מתוך 'המוסף התורני' של המבשר

מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה

לאחרון. נכנסתי ושאלתי שוב. לפתע אדם מבוגר מאוד צעק לי: "תראה לי את המפתח. זה שלי! איפה מצאת את המפתח שלי?", שאל בבהלה. סיפרתי לו כי מצאתי אותו באוטובוס מספר 2. הוא נזכר כי בהתחלה עלה לאוטובוס הזה, אבל כשראה שהאוטובוס לא מגיע למקום מגוריו, ירד ועבר לאוטובוס שבו הוא נמצא.

"אין לך מושג, איזה חסד עשית איתי", הזקן אמר, "אני אלמן שמתגורר בירושלים. אין לי משפחה ולא קרובים. אם הייתי מגיע לביתי בלי מפתח, הייתי נשאר זרוק ברחוב".

הוא חיבק אותי באושר ואמר: "אני מברך אותך שתמיד כשתאבד דברים – יחזירו לך אותם". צחקתי בליבי, וכי זו ברכה? הלוואי ולא אאבד בכלל דברים. רצתי מהר למטה לעבר האוטובוס שלי. הייתי המום – כל האוטובוסים נסעו חוץ מהאוטובוס שלי. הייתי מאושר, לא פספסתי את הנסיעה!

עליתי לאוטובוס, ניגשתי בחיך לנהג ואמרתי: "חזרתי. אתה רואה? ידעתי שאתה תחכה לי עד שאסיים את המצווה". "יש לך מזל שהזקנה הזאת 'תקעה' אותי פה", הנהג אמר בעצבים ויאוש, כשהוא מצביע לעבר אישה מבוגרת עם סלים שעמדה מולו. התברר, כי בדיוק כשירדתי מהאוטובוס, זקנה מרוקאית לאוטובוס עלתה ואמרה: "אני צריכה לנתניה".

הנהג השיב לה: "גברת, זה אוטובוס שנוסע לבני-ברק, לא לנתניה". הזקנה לא ירדה ואמרה: "תקשיב ילד, אתם תחבורה ציבורית ועליכם לשרת את הציבור. אני רוצה לרדת בנתניה – מובן?!".

הנהג התעצבן עליה והורה לה לרדת מיד. היא המשיכה לסרב. גם הפקח שניסה להתערב לא יכל עליה. אמרתי לנהג: "היא נשלחה משמיים לעכב אותך. כעת תראה איך היא תרד". פניתי לזקנה בעדינות והסברתי לה כי אנחנו נוסעים לבני-ברק. כשראיתי שהיא לא מוותרת, נתתי כסף לפקח וביקשתי שיסדר לה נסיעה לנתניה.

הפקח ביקש מנהג, שהיה בצפת ונסע לנתניה, שיעבור דרכם. אותו נהג עשה זאת. הזקנה, שראתה כי השגנו לה אוטובוס, הודתה לי מכל הלב וירדה עם הסלים. רגע לפני שהנהג התחיל לנסוע, יהודי עלה לאוטובוס ושאל: "של מי המזוודה הזאת?". הבטתי בה ונדהמתי: זה שלי! תפתח אותה". פתחנו וראינו שם את חפצי עם המפתחות של הבית. "איך זה הגיע אליך?! הרי זה היה בתא המטען?".

הוא השיב: "ירדתי להביא משהו מתא המטען ואני רואה מזוודה על הכביש. כנראה שנפלה מרוב הלחץ". שמחתי וראיתי את ישועת ה'. כמו שעשיתי מצווה במסירות והחזרתי את המפתח, כך ה' החזיר לי את המפתח שלי!.

הסיפור המופלא הבא התרחש עם הרב חיים זאיד בתחילת חודש אלול ה'תשע"ו. יש בו כדי ללמדנו כי מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם.

התארחנו בשבת סמינר במירון אצל רשב"י הקדוש. כל מי שהיה פעם בשבת במירון יודע כי במוצ"ש יש נהירה של מאות אנשים לעבר האוטובוסים חזרה למרכז. יש לחץ אדיר. כולם עייפים אחרי השבת ורק רוצים לחזור לבית מהר ככל האפשר.

אני ואשתי הגענו במוצ"ש לתחנה שהיתה מלאה באנשים. עלינו במהירות לאחד האוטובוסים. התישבתי ברוגע אחרי כל הלחץ הרב שהיה למטה. כעת רק רציתי לנוח כל הנסיעה. לפתע אשתי מסמנת לי בידה: "תראה, מה יש שם ברצפה". היה זה מפתח ששכב על רצפת האוטובוס.

מיד הבנתי כי יש יהודי מסכן שאיבד את מפתחות ביתו. כאשר הוא יגיע לבית בשעה מאוחרת, הוא יגלה לאכזבתו כי הוא לא יכול להיכנס לבית. כמה צער יהיה לו באותו רגע. "איזו מצוה גדולה נפלה בחלקי- מצוות השבת אבדה", חשבתי, אבל היצר התחיל ללחוש באוזני: "עזוב אותך, עד שעלית לאוטובוס. שב תנוח בכיסא. מה עכשיו, תתחיל לשאול את כולם ולחפש, למי נפל המפתח?".

לאחר התלבטות לא קלה, החלטתי כי לא אפספס מצווה כה גדולה. עברתי בין כל הנוסעים ושאלתי: "למישהו נפל מפתח?". כולם הביטו במפתח, אבל אף אחד לא ענה. הבנתי כי כעת עלי לרדת מהאוטובוס ולעבור לשאר האוטובוסים, כדי לברר של מי המפתח.

"נהג יקר, חכה לי בבקשה חמש דקות. אני רק רוצה לשאול של מי המפתח ואני כבר מגיע". הנהג היה מאוד עצבני. הוא השיב לי בצעקה: "שב מהר במקום שלך ואל תעלה לי את העצבים. אני נוסע", אמר והתחיל להתניע.

"תבין, יש פה מישהו שנפל לו מפתח. לא יהיה לו איך להיכנס לבית", התחננתי בפניו. הנהג ענה כי זה לא מעניין אותו. אשתי התחננה אלי: "חיים תשב. האוטובוס לא יחכה לך. אני לא רוצה לנסוע לבד". "אל תדאגי, אני מבטיח לך שהוא לא יסע. מילה שלי. אני מוסר נפש למען המצווה, ואת תראי שלא אצטער בגלל כך", השבתי לה.

הנהג ששמע אותי, התעצבן יותר ואמר: "רק תעז. איך שאתה יורד, אני מיד נוסע". "אדוני תפסיק להתעצבן. אני אומר לך, תראה, איך שאתה לא נוסע", אמרתי וירדתי.

'מעשיית מצווה לא מפסידים לעולם', חשבתי לעצמי. נכנסתי לאוטובוס הראשון והכרזתי: "למי אבד מפתח של הבית?", כשאני מראה אותו ביד. אף אחד לא ענה. ירדתי מהאוטובוס הראשון ועברתי לאוטובוס שאחריו. גם שם המאבד לא נמצא. כך עברתי שמונה אוטובוסים! אחד אחרי השני, עד שהגעתי

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב ז"ל אביבה בת איריין ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן יצחק ז"ל יצחק בן רחל ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל יעקב בן פרחא ז"ל מרים בן מרים ז"ל מרים בן מרים ז"ל מרים בן מרים ז"ל אביבה לויש ע"ה אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעמי ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחזרזה) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל

הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה

לע"נ תנצב"ה